

ÅLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

1971

N:o 42—45

Innehåll: Nr 42. Landskapslag om Ålands landskapsstyrelse.
Nr 43. Landskapslag om landskapets finansförvaltning.
Nr 44. Landskapslag om ändring av landskapslagen angående landskapsförvaltningen i landskapet Åland.
Nr 45. Landskapslag angående ändring av landskapslagen om kommunalbeskattning i landskapet Åland.

Nr 42.

LANDSKAPSLAG

om Ålands landskapsstyrelse

Föredragen för Republikens President den 29 oktober 1971.
Utfärdad i Mariehamn den 5 november 1971.

I enlighet med Ålands landstings¹⁾ beslut stadgas:

1 kap.

Allmänt

1 §.

För handhavandet av landskapets allmänna självstyrelseförvaltning tillsätter landstinget en landskapsstyrelse, bestående av lantrådet och sex ordinarie ledamöter, samt personlig ersättare för envar ledamot. En av de ordinarie ledamöterna skall landstinget utse till vicelanmaråd för att vid förfall för lantrådet fullgöra dennes åligganden.

Vad i denna lag är föreskrivet om ordinarie ledamot skall jämväl gälla ersättaren, såvida ej annorlunda stadgas.

Landskapsstyrelsen biträdes av landskapets centrala ämbetsverk.

2 §.

På landskapsstyrelsen ankommer att bevaka landskapets rätt och bästa samt att till verkställighet befordra landstingets be-

slut och övriga förfoganden. Angående landskapsstyrelsens uppgifter i övrigt stadgas särskilt.

Landskapsstyrelsen må för fullgörandet av förvaltningsuppgifterna överföra ärenden på sätt i 11 § stadgas samt tillsätta särskilda organ för ärendenas beredning.

3 §.

Lantrådet åligger att övervaka att landstingets beslut och förfoganden upptages till behandling i landskapsstyrelsen samt leda och utöva tillsynen över det centrala ämbetsverket och landskapets förvaltning i övrigt.

Lantrådet företräder landskapet i förekommande rättsärenden inför domstolar och myndigheter samt äger kära och svara för landskapet.

2 kap.

Lantråd och ledamöter

4 §.

Lantrådet kallas till sitt ämbete av landstinget och kvarstår i detsamma så länge

¹⁾ Framst. nr 27/1971.

Lagutsk. bet. nr 39/1970—71.

St. utsk. bet. nr 44 o. 44a/1970—71.

han åtnjuter landstingets förtroende. I ämbetet tillkommer honom de allmänna rättigheter, som är landskapets tjänstemän tillförsäkrade, samt åligger honom de skyldigheter, som i denna landskapslag eller anorstädes är påbjudna.

Angående sättet för uttrönande av landstingets förtroende för lantrådet stadgas i landstingsordningen.

5 §.

Landskapsstyrelsens ledamöter utses för två kalenderår i sänder.

Har landstinget förklarat, att lantrådet eller landskapsstyrelsens ledamöter icke åtnjuter landstingets förtroende, skall nya ledamöter utses för återstoden av den i 1 mom. avsedda tiden.

Landskapsstyrelsens ledamöter handhar sina uppdrag till dess val av nya ledamöter ägt rum, såframt icke befrielse från uppdraget beviljats enligt 4 mom.

Avlider ordinarie ledamot eller befrias han från sitt uppdrag på enskild anhållan, skall ersättaren träda i hans ställe. I sådant fall, så ock då ersättare avlidit eller annars avgått, skall ny ersättare utses genom fyllnadsval.

6 §.

Meddelar lantrådet eller minst fyra av landskapsstyrelsens ordinarie ledamöter skriftligen, antingen i samband med ett ärendes anhängiggörande eller under dess behandling i landstinget, att landstingets avgörande på visst sätt innebär att lantrådet eller sagda ledamöter anser sig sakna landstingets förtroende, skall, om sådant avgörande faller, nya ledamöter utses såsom i 5 § 2 mom. är stadgat. Har meddelandet lämnats av lantrådet, visar sådant avgörande att han icke äger landstingets förtroende.

7 §.

Valbar till lantråd och ledamot i landskapsstyrelsen är envar, som enligt landstingsordningen är röstberättigad i landsstingsval.

Ledamot i landskapsstyrelsen må icke vara tjänsteman eller befattningshavare vid landskapets centrala ämbetsverk eller länsstyrelsen, ej heller annan tjänsteman eller befattningshavare, som på grund av sin ställning är redovisningsskyldig för landskapsstyrelsen.

Av kandidat för val av lantråd, vicelantråd eller ledamot i landskapsstyrelsen erfordras att han givit sitt skriftliga samtycke till att emottaga uppdraget.

8 §.

Lantrådet och ledamöterna i landskapsstyrelsen ansvarar för sina tjänsteåtgärder enligt allmän lag.

9 §.

Innan lantrådet och ledamöterna tillträder sina uppdrag, skall de i landskapsstyrelsen i närvaro av landstingets talman och landshövdingen eller företrädare för dem avgiva denna försäkran: "Jag NN försäkrar att jag vill i utövningen av mitt uppdrag i Ålands landskapsstyrelse efter all min förmåga främja den rätt, som i enlighet med grundlagarna tillkommer landskapet Ålands befolkning samt rikets regering och riksdag".

10 §.

Ledamot av landskapsstyrelsen åtnjuter för sitt uppdrag arvode och övriga ersättningar enligt landstingets beslut.

Vicelantrådet tillkommer särskilt av landstinget fastställt arvode, då han vid förfall för lantrådet träder i hans ställe.

3 kap.

Ärendenas handläggning

11 §.

Landskapsstyrelsen handlägger och avgör ärenden i sammanträde på föredragning av vederbörande föredragande.

Landskapsstyrelsen är likvärdig berättigad att genom enhälligt beslut till lantrådets eller till ordinarie landskapsstyrelseledamots avgörande vid enskild föredragning hänföra ärenden rörande

1) bidrag eller lån från visst angivet moment i landskapets årsstater, i dess helhet eller i begränsad omfattning; samt

2) beviljande av älderstillägg, semester och tjänstledighet på grund av sjukdom eller havandeskap ävensom förordnande av vikarier och tillfälliga funktionärer.

I 2 mom. nämnt beslut om överföring till enskild föredragning upphäves om ordinarie medlem det påyrkar.

Omfattar lantrådet eller ledamot icke

föredragandens förslag vid enskild föredragning, skall ärendet föredragas för landskapsstyrelsen.

12 §.

Önskar lantrådet i viss angelägenhet inhämta landskapsstyrelsens yttrande, må landskapsstyrelsen icke undandra sig att avge sådant.

13 §.

Lantrådet eller den ledamot han förordnar i sitt ställe har rätt att närvara vid landskapsstyrelsen underordnade förvaltningsorgans sammanträden.

14 §.

Landskapsstyrelsen sammanträder så ofta ärendenas behandling det påkallar, dock minst en gång i veckan, såframt icke landskapsstyrelsen annorlunda besluter.

Efter nyval sammanträder landskapsstyrelsen första gången på kallelse av lantrådet. Kallelse till övriga sammanträden meddelas i den ordning landskapsstyrelsen besluter. Landskapsstyrelsens sammanträden hålles i landskapsstyrelsens sessionsrum i Mariehamn, såframt icke landskapsstyrelsen för särskilt fall annorlunda bestämmer.

Lantrådet har rätt att sammankalla landskapsstyrelsen till extra sammanträde. Har tre ledamöter för behandling av visst ärende därom anhållit, skall sådant sammanträde snarast möjligt sammankallas.

15 §.

Ordförande vid landskapsstyrelsens sammanträden är lantrådet eller vid förfall för honom vicelantrådet. Vid förfall för båda dessa föres ordet av den till åren äldsta ordinarie ledamoten.

Landskapsstyrelsen är beslutför, då fem medlemmar är närvarande.

Vid förfall för ledamot skall hans personliga ersättare inträda i hans ställe. Är även den personliga ersättaren förhindrad, må lantrådet kalla annan ersättare i hans ställe.

Vid meningsskiljaktighet bör öppen omröstning verkställas. Faller rösterna lika, gäller som beslut den mening ordföranden biträtt.

16 §.

Vad i allmän lag är stadgat om domarjäv skall gälla i fråga om lantråd, ledamot av landskapsstyrelsen och föredragande.

17 §.

Vid landskapsstyrelsens sammanträden föres beslutsprotokoll av vederbörande föredragande.

Medlem i landskapsstyrelsen äger rätt att till protokollet anteckna avvikande åsikt samt må senast tre dagar efter beslutets fattande foga reservationskrift till protokollet.

Avgör landskapsstyrelsen ärende annorlunda än föredraganden föreslagit, må föredraganden anteckna skiljaktig mening till protokollet. Har sådan anteckning icke gjorts, anses föredraganden ha biträtt beslutet.

18 §.

Expeditioner i anledning av landskapsstyrelsens eller lantrådets beslut och övriga åtgöranden skall undertecknas av lantrådet och kontrasigneras av vederbörande föredragande.

Beslut, som har fattats vid enskild föredragning, undertecknas av den beslutande medlemmen i landskapsstyrelsen och kontrasigneras av vederbörande föredragande.

Expeditioner med anledning av förberedande åtgärd undertecknas av vederbörande föredragande på tjänstens vägnar.

Vid förfall för tjänstgörande ordföranden i landskapsstyrelsen undertecknas expedition på landskapsstyrelsens vägnar av två föredragande, av vilka den ena bör ha föredragit ärendet.

19 §.

I 20 § självstyrelselagen för Åland nämnda förordningar, så ock av landskapsstyrelsen utfärdade landskapsförordningar, skall publiceras i Ålands författningssamling.

Annat av landskapsstyrelsen givet beslut, så ock kungörelse eller tillkännagivande, som är av mera allmän betydelse, må enligt landskapsstyrelsens prövning publiceras i författningssamlingen.

Landskapsstyrelsens övriga avgöranden skall beroende på ärendets beskaffenhet tillkännagivas genom skrivelse eller i form av utslag.

20 §.

Närmare bestämmelser angående ärendenas handläggning i landskapsstyrelsen meddelas i landskapslag.

4 kap.

Centrala ämbetsverket

21 §.

Vid landskapets centrala ämbetsverk finnes för de särskilda förvaltningsgrenarna följande fem avdelningar:

- 1) kansliavdelningen;
- 2) finansavdelningen;
- 3) utbildningsavdelningen;
- 4) näringsavdelningen; samt
- 5) trafikavdelningen.

Dessutom finnes vid landskapsstyrelsen en särskild lagberedning varom särskilt stadgas.

22 §.

Av ärenden, som ankommer på landskapsstyrelsen, föredrages

1) från kansliavdelningen, där kanslichefen, landskapssekreteraren och planlägningsinspektören är föredragande, ärenden, som angår åländsk hembygdsrätt, rätt att idka näring, rätt att äga jord, Nordiska rådet, allmän ordning och säkerhet, personalfrågor, kommunalförvaltning, social-, hälso-, veterinär- och sjukvård, planlägnings- och byggnadsverksamheten samt övriga ärenden, vilka icke hänför sig till någon annan avdelnings verksamhetsområde;

2) från finansavdelningen, där finanschefen och landskapskamreraren är föredragande, ärenden, som angår den allmänna ledningen av hushållningen och rationalisering av förvaltningen samt landskapsbeskattningen;

3) från utbildningsavdelningen, där utbildningschefen, skolinspektören och landskapsarkeologen är föredragande, ärenden, som angår ledningen och planeringen av undervisningsväsendet, forn- och kulturminnesvården, landskapsarkivet samt biblioteksväsendet och den fria bildningsverksamheten;

4) från näringsavdelningen, där chefen för näringsavdelningen, landskapsagronomen och landskapsforstmästaren är föredragande, ärenden, som angår utvecklande av näringslivet, främjandet av enskilda näringar i landskapet samt yrkesvägledning,

sysselsättning och arbetskraft; samt

5) trafikavdelningen, där överingenjören är föredragande, ärenden angående väg- och vattenbyggnadsfrågor, landskapets trafikmedel och motorfordonsövervakningen.

Landskapsstyrelsen må vid behov för vissa ärenden förordna extra föredragande.

23 §.

Angående det centrala ämbetsverket i övrigt samt angående innehavare av tjänster och befattningar vid detsamma stadgas särskilt.

5 kap.

Ändringssökande

24 §.

Angående besvär över landskapsstyrelsens beslut gäller vad därom är särskilt stadgat.

6 kap.

Särskilda bestämmelser

25 §.

Landskapsstyrelsen skall årligen senast i början av den session, under vilken förslaget till ordinarie årsstat framlägges, till landstinget avgiva en berättelse över landskapets förvaltning och ekonomiska tillstånd samt över verkställigheten av landstingets beslut.

26 §.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1973. Genom densamma upphäves de stadganden i landskapslagen den 16 april 1952 angående landskapsförvaltningen i landskapet Åland (22/52) som står i strid med stadgandena i denna lag. I 22 § nämnda tjänster må inom ramen för ordinarie årsstaten inrättas därförinnan.

I 22 § nämnda tjänster må enligt landstingets beslut om antagande av ordinarie årsstat inrättas jämväl sålunda, att redan förefintlig tjänst utan minskning av den egentliga avlöningen endast till benämningen ombildas, varvid innehavaren av den tidigare tjänsten överföres till innehavare av den ombildade tjänsten.

Mariehamn, den 10 september 1971.

På landstingets vägnar:

T. H. ERIKSSON
talman.

Eliel Persson
vicetalman.

Valter Nordas
vicetalman.

Nr 43.

LANDSKAPSLAG

om landskapets finansförvaltning

Föredragen för Republikens President den 29 oktober 1971.
Utfärdad i Mariehamn den 5 november 1971.

I enlighet med Ålands landstings¹⁾ beslut stadgas:

1 kap.

Allmänt

1 §.

Landskapets finansförvaltning handhas av landskapsstyrelsen med biträde av finansavdelningen och särskilt av landskapsstyrelsen utsedda underredovisare.

2 kap.

Landskapets årsstater

2 §.

Landskapets årsstater, i vilka upptages utgifter och inkomster för varje finansår, fastställs av landstinget.

3 §.

Med ordinarie årsstat avses den i 27 § 2 mom. självstyrelselagen för Åland förutsatta inkomst- och utgiftsstaten för landskapet.

Den enskilda årsstaten upptager landskapets enskilda inkomster och utgifter under finansåret.

Landskapets finansår omfattar kalenderåret.

Om landskapets fonder stadgas särskilt.

4 §.

Förslag till ordinarie och enskild årsstat skall uppgöras av landskapsstyrelsen. Förslagen bör årligen överlämnas till landstinget senast den 10 november.

Landskapsstyrelsen åligger att framlägga en femårsplan för landskapets hushållning i samband med förslagen till årsstater.

Påkallas tillägg till eller ändring i fastställd årsstat, må förslag därom föreläggas landstinget.

5 §.

Från årsstat för visst år må ej utelämnas skatt eller annan inkomst, som tillkommer landskapet under finansåret.

6 §.

Såsom utgift skall upptagas anslag, som grundar sig på någon förpliktelse, så ock de belopp, som enligt gällande stadganden eller tidigare beslut under finansåret skall utbetalas.

I årsstat skall även upptagas förslagsanslag för sådana utgifter, som grundar sig på lag men ej är i årsstat såsom särskilda poster upptagna, så ock ett erforderligt anslag till landskapsstyrelsens förfogande för oförutsedda behov.

Övriga i årsstaterna ingående utgiftspos-

¹⁾ Framst. nr 27/1971.
Lagutsk. bet. nr 39/1970—71.
St. utsk. bet. nr 44/1970—71.

ter underliggert landstingets prövning och beslut för ett finansår i sänder.

I årsstat skall nödiga medel för utgifter-
nas bestridande anvisas.

7 §.

Har årsstat icke av landstinget blivit fastställd före ingången av finansåret och har förslag till densamma inom föreskriven tid avgivits till landstinget, skall utgifter i anledning av tidigare fattade beslut även-
som anslag, som grundar sig på någon landskapets förpliktelse, bestridas och där-
till nödiga inkomster uppbäras.

8 §.

Landskapets utgifter och inkomster skall i årsstat upptagas till ett bruttobelopp utan föregående avdrag av inkomster från ut-
gifter eller utgifter från inkomster.

Landstinget må dock besluta om undantag från i 1 mom. nämnt stadgande, såvida frå-
ga är om landskapets affärsföretag, skogar och lantbrukslägenheter eller särskilda skäl annars föreligger. Inkomster och utgifter uppdelas i årsstaterna i enlighet med vad landstinget för varje år därom besluter.

9 §.

I årsstat upptagna anslag må ej över-
skridas eller från ett finansår till ett annat överföras med mindre sådant genom anteckning i årsstaten medgivits. Ej heller må överföring av anslag från en av landstinget särskilt för sig godkänd del av årsstatsför-
slaget till annan del därav äga rum. Anslag, som kan överskridas, antecknas i årssta-
ten som förslagsanslag samt anslag, som kan överföras från ett finansår till ett an-
nat, som reservationsanslag.

3 kap.

Extraordinarie anslag

10 §.

Ärende angående extraordinarie anslag beredes och föredrages för landskapsstyrelsen av den föredragande, som landskapsstyrelsen på föredragning av finanschefen i ettvar fall ålagt denna uppgift.

4 kap.

Räkenskaper och granskning

11 §.

Landskapets bokföring och redovisnings-

väsande bör ordnas så, att därav framgår inkomster och utgifter enligt uppdelningen i årsstaterna samt landskapets ekonomiska förhållanden i övrigt.

Över landskapets lösa och fasta egendom skall föras förteckning på sätt landskapsstyrelsen närmare föreskriver.

12 §.

Landskapets bokföring och räkenskaper handhas av landskapsstyrelsens finansavdelning samt under avdelningens överinse-
ende av underredovisarna.

13 §.

Finansavdelningen åligger att granska utanordningar samt underredovisares räkenskaper och medelsförvaltning.

14 §.

För granskning av landskapets räkenskaper och kassaförvaltning samt för inventering av landskapets fasta och lösa egendom tillsätter landskapsstyrelsen för två år i sänder tvenne räkenskapsgranskare samt erforderligt antal inventeringsmän.

15 §.

Har vid granskning, som förrättats av i 13 och 14 §§ nämnda granskningsmyndigheter, framgått att landskapet genom felaktigt förfarande av landskapets myndigheter, inrättningar eller affärsföretag åsamkats skada och har skadan vållats av räkenskapskyldig, må landskapsstyrelsen efter att ha berett vederbörande tillfälle att avge yttrande anmoda den räkenskapskyldige eller hans rättsinnehavare att ersätta landskapet för skadan, försåvitt förseelsen icke är så ringa, att ärendet kan få förfalla.

Försåvitt det felaktiga förfarandet innefattar brott, skall landskapsstyrelsen därom göra anmälan till allmän åklagare för väckande av åtal, därest förseelsen icke är så obetydlig, att i 1 mom. stadgade åtgärder bör anses tillfyllest.

16 §.

Felaktigt förfarande, som icke föranleder i 15 § nämnda åtgärder, skall finansavdelningen, räkenskapsgranskare eller inventeringsmän anmäla hos den landskapets myndighet, inrättning eller affärsföretag, i vars hushållning det felaktiga förfarandet förekommit.

17 §.

Landskapsstyrelsen äger vid beslut om be-

viljande av bidrag eller lån rätt att förordna om granskning av mottagande samfunds och sammanslutningars medel och räkenskapsföring för att utreda, huruvida medlen sakenligt använts till det ändamål för vilket understödet givits.

5 kap.

Årsbokslut

18 §.

Landskapsstyrelsen skall för varje finansår' uppgöra särskilda bokslut för ordinarie medel (ordinarie bokslut) och enskilda medel (enskilt bokslut).

19 §.

Årsbokslut skall omfatta landskapets hela hushållning. Däri skall ingå de räkenskaper, vilka hänför sig till årsstaternas genomförande samt till inkomster och utgifter utom stat.

20 §.

Redovisningen över årsstaternas genomförande skall upprättas i noggrann överensstämmelse med landskapets årsstater och för varje moment utvisa med vilket belopp inkomster och utgifter över- eller understigit de i årsstaterna upptagna beloppen.

21 §.

I 25 § landskapslagen om landskapsstyrelsen avsedd berättelse skall innehålla årsboksluten, erforderlig redogörelse för landskapets ekonomiska förhållanden och tillstånd samt för däri under finansåret inträffade förändringar ävensom redovisning över användningen av beviljade extraordinarie anslag.

22 §.

Inkomst, som hänför sig till finansåret men som därunder icke influtit, upptages såsom inkomstrest. Utgift, som i årsstat upptagits eller av landskapsstyrelsen beviljats för visst ändamål och till fastställt belopp, men som ej under finansåret kunnat utbetalas, må i bokslutet såsom utgiftsrest överföras till följande år.

Utgiftsrest, som ej under näst finansåret följande år blivit erlagd, indrages, såvitt landskapsstyrelsen ej annorlunda besluter.

Reservationsanslag, som under fyra år förblivit oanvänt, må icke överföras till därpå följande år.

Reservationsanslag eller utgiftsrest, som i enskilda medel indragits, antecknas efter sin beskaffenhet såsom inkomst.

23 §.

Räkenskaperna för finansåret bör avslutas samt boksluten av landskapsstyrelsen fastställas och ställas till revisorernas förfogande senast före utgången av påföljande mars månad. Ordinarie bokslut skall snarast därefter ställas till Ålandsdelegationens förfogande.

6 kap.

Revision

24 §.

För att på landstingets vägnar utöva tillsyn över lagligheten och ändamålsenligheten i förvaltningen och årsstaternas iakttagande tillsätter landstinget för varje finansår tre landskapsrevisorer och tre personliga ersättare för dem.

Avlider revisor eller befrias han från sitt uppdrag, innan tiden för uppdraget är ute, skall ersättaren träda i hans ställe. I sådant fall, så ock då ersättare avlidit eller annars avgått, skall fyllnadsval verkställas.

Sedan valet av landskapsrevisorer ägt rum, skall revisorerna sammanträda för val av ordförande samt för att besluta om ordnandet av sin verksamhet.

Instruktion för revisorerna fastställs av landstinget.

25 §.

För landskapsrevisorerne finnes en revisionsbyrå, vars verksamhet övervakas av revisorernas ordförande. Vid byrån finnes en sekreterare samt inom ramen för upptagna anslag nödig personal. Arbetsordning för revisionsbyrån fastställs av landstinget på förslag av talmanskonferensen.

26 §.

Det åligger landskapsrevisorerne att utreda allt det, som är påkallat för att erhålla en tillförlitlig uppfattning om årsstaternas iakttagande samt om riktigheten av landskapets räkenskaper och bokslut.

Vid behov äger landskapsrevisorerne besöka och inspektera landskapets ämbetsverk och inrättningar. Revisorerne må dessutom verkställa sådan granskning varom stadgas i 17 §.

27 §.

Efter slutförd revision skall revisorerna före utgången av september månad till landstinget avgiva berättelse, som bör upp- taga under revisionen gjorda iakttagelser och de anmärkningar, till vilka revisionen givit anledning, jämte förslag till avhjäl- pande av anmärkta missförhållanden samt yttrande därom huruvida ansvarsfrihet må meddelas landskapsstyrelsen och övriga redovisningsskyldiga.

28 §.

Iakttar revisorerna vid den av dem under finansåret verkställda revisionen miss- förhållanden, bör de ofördröjligen påyrka rättelse samt, ifall sådan icke följer, där- om anmäla hos landstinget.

29 §.

Landskapsstyrelsen, avdelningarna vid det centrala ämbetsverket, landskapet underlydande verk och inrättningar samt underredovisare är skyldiga att tillhandahålla revisorerna alla till bokföringen hörande räkenskaper och handlingar samt även i övrigt lämna dem det bistånd som för re- visionens underlättande är erforderligt.

30 §.

Närmare föreskrifter angående verk- ställigheten och tillämpningen av denna lag utfärdas vid behov genom landskapsför- ordning.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1973. Genom denna lag upphäves land- skapslagen den 9 mars 1933 angående land- skapets finansförvaltning (3/33) jämte se- nare tillkomna ändringar ävensom de stad- ganden i landskapslagen den 16 april 1952 angående landskapsförvaltningen i landska- pet Åland (22/52) som står i strid med stadgandena i denna lag.

I 24 § nämnda revisorer, vilka utsetts för finansåret 1972 eller 1973, skall handha re- visionen av dessa finansårs räkenskaper. Den vid 1971 års revisorsval utsedda revi- sorns uppdrag skall likaså gälla sagda två finansår. Val av revisorer enligt denna lag förrättas första gången för finansåret 1974.

Mariehamn, den 10 september 1971.

På landstingets vägnar:

TH. ERIKSSON
talman.

Eliel Persson
vicetalman.

Valter Nordas
vicetalman.

Nr 44.

LANDSKAPSLAG

om ändring av landskapslagen angående landskapsförvaltningen
i landskapet Åland.

Föredragen för Republikens President den 29 oktober 1971.

Utfärdad i Mariehamn den 5 november 1971.

I enlighet med Ålands landstings¹⁾ beslut fogas till 17 § landskapslagen den 16 april 1952 angående landskapsförvaltningen i landskapet Åland (22/52) ett nytt 3 mom., varvid nu gällande 3 mom. blir 4 mom., samt till 28 § ett nytt 3 mom. som följer:

17 §.

Landskapsstyrelsen må vid behov för vissa ärenden förordna extra föredragande.

28 §.

Utan hinder av vad i denna lag är stadgat om fördelningen av ärendena på olika föredragande, må landskapsstyrelsen besluta att vissa slag av ärenden, som ankommer på en föredragande, överföres till annan föredragande.

Denna lag träder omedelbart i kraft.

Mariehamn, den 10 september 1971.

På landstingets vägnar:

TH. ERIKSSON
talman.

Eliel Persson
vicetalman.

Valter Nordas
vicetalman.

¹⁾ Framst. nr 29/1971.
Lagutsk. bet. nr 40/1970—71.
St. utsk. bet. nr 45/1970—71.

Nr 45.

LANDSKAPSLAG

angående ändring av landskapslagen om kommunalbeskattning
i landskapet Åland.

Föredragen för Republikens President den 29 oktober 1971.

Utfärdad i Mariehamn den 5 november 1971.

I enlighet med Ålands landstings¹⁾ beslut ändras 8 § 2 mom. 1 p., 10 § 7 p. samt 11 § 1, 3, 4, 5 och 8 mom. landskapslagen den 18 juli 1956 om kommunalbeskattning i landskapet Åland (20/56), av dessa lagrum sådant 8 § 2 mom. lyder i landskapslagen den 25 juli 1969 (34/69), 10 § 7 p. sådan den lyder i landskapslagen den 6 juli 1966 (47/66) samt 11 § 1, 3, 4 och 5 mom. sådana dessa lyder i landskapslagen den 15 april 1966 (9/66) och 8 mom. sådant det lyder i landskapslagen den 4 april 1968 (18/68) såsom följer:

8 §.

Såsom omkostnader för inkomstens förvärvande anses även:

1) avlöning, kost och andra förmåner, som skattskyldig utgivit åt sådana i hans förvärvsverksamhet fortlöpande arbetande, hemmaboende barn eller andra medlemmar av hans familj, som före skatteåret fyllt 14 år, maken dock undantagen, likväl icke till högre belopp än vad som för arbetet bort erläggas till avlönad person.

10 §.

Skattskyldig är berättigad att från inkomst avdraga:

7) premier, uppgående till högst 15 procent av förvärvsinkomsten, för skattskyldigs egen eller hans familjemedlems pensionsförsäkring, som icke berättigar till andra än nedanstående förmåner:

a) ålderspension åt den skattskyldige själv från tidpunkt, som bestämes enligt försäkringsavtalet, till hans död,

b) sjukdagpenning, vars belopp per sjukdag icke är större än en etthundradedel av

det årliga beloppet av ålders- eller invaliditetspension enligt samma försäkring, åt den skattskyldige själv högst för ett års tid,

c) invaliditetspension, vars årliga belopp, då fråga icke är om försäkring i anslutning till tjänste- eller arbetsförhållande, icke är större än det årliga beloppet av ålderspension enligt samma försäkring, åt den skattskyldige själv högst för den tid han enligt försäkringsavtalet är befunnen oförmögen till arbete,

d) familjepension åt den skattskyldiges anhöriga från den skattskyldiges frånfälle till tidpunkt, som bestämes enligt försäkringsavtalet,

e) med anledning av den skattskyldiges död utgående kapitalprestation, motsvarande högst ett års ålders-, invaliditets- eller familjepension, samt

f) då fråga är om försäkring i anslutning till tjänste- eller arbetsförhållande, sådan premieåterbäring, som kan stiga till högst försäkringens enligt försäkringstekniska grunder beräknade återköpsvärde.

11 §.

Såsom barnavdrag skall från skattskyldigs inkomst ytterligare avdragas i enlighet med vad kommunens fullmäktige för varje skatteår besluta minst 400 och högst 1.000 mark för varje barn eller adoptivbarn, som den skattskyldige på grund av sin försörjningsplikt försörjt och som före skatteårets ingång icke fyllt 16 år.

Överstiger skattskyldig persons inkomst efter i 8 och 10 §§ stadgade och förenämnda avdrag i landskommun icke 2.000 mark skall därpå ytterligare i enlighet med vad kommunens fullmäktige för varje år besluta göras ett grundavdrag om minst 1.000 och

¹⁾ Framst. nr 28/1971.

Lag- o. ek. utsk. bet. nr 13/1970—71.

St. utsk. bet. nr 46/1970—71.

högst 2.000 mark eller, om inkomsten överstiger 2.000 mark, ett avdrag motsvarande nämnda avdragsbelopp, minskat med en procent för varje fullt belopp av 10 mark, varmed inkomsten överstiger 2.000 mark.

Grundavdraget i Mariehamn skall göras, om inkomsten efter i 3 mom. nämnda avdrag icke överstiger 3.000 mark, i enlighet med vad stadsfullmäktige för varje år besluta med minst 1.500 och högst 3.000 mark eller, om inkomsten överstiger 3.000 mark, ett avdrag motsvarande nämnda belopp minskat med en procent för varje fullt belopp av 20 mark, varmed inkomsten överstiger 3.000 mark.

För äkta makar fastställs ett gemensamt grundavdrag på grund av deras sammanlagda inkomst med tillämpning av inkomstgränser och avdragsbelopp, vilka är 50 procent högre än vad i 3 och 4 mom. föreskrives. Vardera maken beviljas hälften av det gemensamma grundavdraget. Avdrag eller del därav, som ena maken ej kan tillgodogöra sig, skall avdragas från den andra makens inkomst. Vad i detta moment är stadgat skall äga tillämpning även om den ena maken saknar beskattningsbar inkomst.

Finnes bland delägare i oskiftat dödsbo i landskapet barn eller adoptivbarn till den avlidne, som under skatteåret försörjts med boets medel, beviljas boet för barnets del i 10 § 8 punkten avsett avdrag för premier för liv- eller annan personförsäkring samt

i 10 § 7 och 9 punkterna och i 1 mom. av denna paragraf avsedda avdrag, av dessa det i 10 § 9 punkten avsedda avdraget dock högst så mycket som avdraget skall höjas på grund av försörjningen av barnet. Är efterlevande make delägare i dödsbo, beviljas boet nämnda samt i 10 § 8a och 10 punkterna avsett avdrag och i 10 § 11 punkten avsett avdrag även för makens del. Har efterlevande make under skatteåret haft inkomst, för vilken han skall beskattas särskilt för sig, göras ovannämnda avdrag i fråga om barn samt make, som är delägare i dödsboet, från boets inkomst endast till den del de icke få avdragas från den efterlevande makens inkomst eller denna inkomst icke förslår för dessa avdrag. Dödsbo eller annan sammanslutning äger likaså rätt att göra ovan i denna punkt nämnda avdrag i fråga om sådan dess delägare eller medlem, eller medlem av dennes familj och hans barn, som utfört arbete till förmån för gårdsbruk, vilket bedrivits av dödsboet eller sammanslutningen, till den del dessa avdrag icke få göras från delägarens eller medlemmens eller dennes familjemedlems inkomst eller denna icke förslår för dessa avdrag.

Denna lag tillämpas första gången vid beskattningen av 1971 års inkomster, dock så att 10 § 7 punkten och 11 § 8 mom. tillämpas första gången vid beskattningen av 1970 års inkomster.

Mariehamn, den 10 september 1971.

På landstingets vägnar:

T. H. ERIKSSON
talman.

Eliel Persson
vicetalman.

Valter Nordas
vicetalman.

Nr 42—45, utgiven från tryckeriet den 29 november 1971.
Mariehamn 1971. Ålands Tidnings-Tryckeri Ab